

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 66.

Syvende Session.

45de Møde.

Mandagen den 11te Februar.

(Fortfat.)

Wessely (fortfat): Det er saaledes f. Ex. med Hensyn til Pensionsloven vedtaget, at den Embedsmand, som gaar af, eller den Embedsmands Enke, som har Fordring paa Pension, ved sin Mand's Død er berettiget til at faae den hende tilkommende Sum udbetalt, uden at den vedkommende Minister har nodig at søge Bevilling paa denne Pensions Udbetaling ved Rigsdagen. Jeg har her slet ikke udtalt mig om, hvad der burde være det Hensigtsmæssigste eller ikke, men jeg troer dog, at det er uhenigtsmæssigt, at der ikke søges noget fast Princip i saa Henseende, og jeg vilde derfor ansee det for yderst gavnligt og hensigtsmæssigt, om Finansministeren vilde tage dette Spørgsmaal under nærmere Overveielse, for at man dog engang kunde komme til Klarhed med Hensyn til disse forskellige Begreber om, hvad der skal regnes til Tillægsbevilling og hvad ikke.

Indenrigsministeren: Det er mig ret kjært, at den ærede Landstingsmand netop har valgt Exemplet med disse 25 Rd. Jeg anseer det nemlig for klart, at de bevilgede 1,000 Rd. til Landstutmeester-Reiser ere en bestemt Sum, og at han maa indskrænke sine Reiser saaledes, at han ikke bruger Mere. Det maa nemlig bemærkes, at der ikke er ham foreskrevet noget vist Antal Reiser, men at han reiser i visse Diemed og dertil gives ham visse Penge. Og jeg finder dette be-

kræftet i Finantsloven for næste Aar; thi da han havde brugt disse 25 Rd. mere, og man meente, at man ikke burde lade ham lide dette Tab, og derfor indstillede ham til Erstatning derfor, saa indstillede Ministeriet tillige i Finantslovudkastet, at han i det Hele taget maatte faae et Tillæg til sine Reiseomkostninger, men det saaledes foreslaaede Tillæg er afslaaet og strøget i det andet Thing. Dette forekommer mig dog at tyde paa, at en Overstridelse af denne Sum ikke hører til dem, som man bør søge Approbation paa som en Regnskabsafg, men snarere til dem, som der maa søges Tillægsbevilling paa. Det forekommer mig, at det andet Thing her netop har sluttet sig til den Anskuelse, som ligger til Grund for Indenrigsministeriets Foranstaltning. Dertil kommer — og det kan dog ikke forundre den ærede Landstingsmand — at Ministrene ere blevne meget vaerksomme med at anvise Summer paa eget Ansvar; den i næste Post omhandlede Lønning til nogle Karle som et Tillæg til deres Arbejdsløn har jeg anvist paa eget Ansvar, da man ellers let vilde være komne til at savne Karle, fordi de ikke kunne faaes for den Løn, de havde; men hvor der ikke er nogen saadan paatrængende Nødvendighed, vil man som sagt ikke kunne fortænke Ministeriet i, at det udsætter Spørgsmaal med Hensyn til Udtællinger, indtil det har faaet Tillægsbevilling for dem.

Wessely: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det vil være i det meget ærede Things Grindring, at jeg aldeles ikke har udtalt mig om Realiteten, jeg har alene henholdt mig til det Finantielle med Hensyn til, hvad der er opsørt paa Tillægsbevillingen.